

ИЗВЕШТАЈ ЖИРИЈА ЗА ДОДЕЛУ ГОДИШЊЕ НАГРАДЕ СРПСКИ КРИВАК 2012.

Седница Жирија за доделу Годишње награде Српски кривак 2012. одржана је 20. новембра на Факултету организационих наука у Београду.

Присутни:

1. Станко Стојиљковић, председник Жирија
2. Милован Матијевић, заменик председника Жирија
3. Проф. др Драган Раденовић, члан Жирија.

Зато што су били спречени да дођу, телефоном или електронском поштом изјашњавали су се:

4. Борислава Николић, члан Жирија
5. Проф. др Часлав Оцић, члан Жирија
6. Братислав Ђорђевић, члан Жирија.

Седми члан Жирија, Проф. др Петар Кочовић, није био присутан на овој седници нити је учествовао у другом кругу гласања.

У својству госта, састанку Жирија присуствовао је Проф. др Божидар Раденковић, председник Скупштине Удружења, који није учествовао у гласању.

Жири је размотрио све достављене предлоге чланова Удружења и одбацио оне који су достављени без одговарајуће биографије и сагласности кандидата да ће: примити награду, доћи на свечано уручење и постати редован члан Удружења.

Од преосталих предлога, Жири је, према усвојеним критеријумима и својој савести, изабрао седам и једногласно одлучио да Управном одбору Удружења достави коначни

ПРЕДЛОГ

да се за изузетне доприносе у својим областима рада и стваралаштва, Годишња награда СРПСКИ КРИВАК 2012. додели:

1. Светлани Стевић Вукосављевић, за народно стваралаштво
2. Проф. др Браниславу Тодоровићу, за науку
3. Проф. др Мирку Зуровцу, за етику и естетику
4. Проф. др Александру Петрову, за културу
5. Лазару Гроздановићу, за спорт
6. Живораду Николићу, за медије
7. Проф. др Масајуки Ивати (Јапан), за укупно стваралаштво и осведочено пријатељство према Србији.

Пошто је Проф. Ивата, јесенас, боравио у Београду, њему је, уз усмену сагласност свих чланова Управног одбора, на пригодној свечаности, у Установи културе "Палилула", 19. октобра 2012. године, уручена овогодишња награда.

Жири је оценио да су овогодишњи кандидати (и добитник), својим делом и угледом, посведочили и прославили темељна начела Удружења СРПСКИ КРИВАК, сажето исказана крилатицом: "Мисли српски, делај светски", повезујући Србе у земљи и расејању и Србе са другим народима, а нарочито са доказаним пријатељима Србије.

На овај начин је породица СРПСКОГ КРИВАКА увећана за седморо врхунских стваралаца, из различитих подручја, од којих је сваки до сада завредио бројна домаћа и инострана признања.

Кратке биографије предложених кандидата дате су у прилогу овога Извештаја.

У Београду,
21. новембра 2012.

Председник Жирија:

Станко Стојиљковић с.р.

1. Светлана Стевић Вукосављевић

Национални уметник-вокални солиста, завршила је Хемијско технолошко-техничку школу у Београду. Више од 35 година истражује предачку културу Хомоља.

Године 1976. као даровити певач изворне српске песме постала је солиста Радио Београда и до сада је оставила велики опус трајних звучних снимака. Сарађивала је у бројним радијским, телевизијским, документаним и драмским остварењима, од којих су потоња готово сва награђена на светским смотрема.

Један је од оснивача сабора чистог акапела "Пој српске песме од искона", који се сваке године одржава у Жагубици. Објавила је многе научне и истраживачке радове у зборницима и Србију представљала на бројним међународним фестивалима.

"Њен глас извире из великих дубина, из једног другачијег света и памћења, него што је овај данас у коме ми живимо", написао је универзитетски професор и композитор Светислав Божић.

2. Проф. др Бранислав Тодоровић

Један је од највећих светских стручњака за грејање, хлађење и климатизацију, који је основне студије завршио на Машинском факултету у Београду, а докторску тезу одбранио на Београдском универзитету 1970. године, после усавршавања као стипендиста Хумболтове фондације. Као професор по позиву предавао је на више од 40 водећих светских универзитета. Годинама је руководио Катедром за науке о топлоти.

Био је председник Европског удружења за грејање и хлађење, и у том својству председавао Светским конгресом за климатизацију одржаном у Београду. Објавио је више од 200 научних радова у угледним часописима и остварио 32 научна и истраживачка и 72 стручна и дизајнерска пројекта. Аутор је 18 књига, а цитиран је више од 150 пута у научној литератури.

Данас је гостујући професор на Југоисточном универзитету у Нанђингу (Кина) и главни уредник међународног "Часописа за енергију и градитељство", у издању чувене куће "Елсевиер".

3. Проф. др Мирко Зуровац

Без сумње, данас је водећи српски филозоф са великим међународним угледом у теорији естетике. Дипломирао је на Филозофском факултету у Сарајеву, а докторирао на Београдском универзитету. Поред естетике, предаје и онтологију. Дуже од две деценије био је шеф Катедре за етику и естетику, а председник је Естетичког друштва Србије.

У својим радовима претежно се бави онтолошком проблематиком, филозофијом културе, савременом филозофијом и, највећим делом, естетичком теоријом,

схваћеном углавном као филозофијом уметности. Објавио је више од 300, углавном већих студија и расправа, у различитим часописима и мноштво превода текстова и књига с француског језика.

Увелико пише своју "Велику естетику" у више томова, замишљену као филозофску дисциплину, од чега су до сада објављене четири књиге: Идеја естетике, Три лица лепоте, Методологија заснивања естетике и Тешкоће у заснивању естетике (појавила се недавно у издању "Просвете").

4. Проф. др Александар Петров

Дипломирао је на Филозофском факултету (југословенска и светска књижевност), а докторирао на Београдском универзитету на поезији Милоша Црњанског. Предавао је на више универзитета на свих пет континената, а сада је сарадник Центра за руске и источноевропске студије на Универзитету Питсбург (САД). Члан је Америчког друштва за славистичке, источноевропске и евроазијске студије. Члан је Удружења књижевника Србије и ПЕН клуба.

Његова књижевна биографија објављена је у "Речнику литерарних биографија", 1997. у Вашингтону и Лондону. Институт за књижевност и уметност објавио је "Зборник у част Александра Петрова" 2004. у Београду, са исцрпним прегледом његовог професорског, научног и списатељског доприноса.

Оснивач је и главни уредник научног часописа "Књижевна историја", уредник научне и есејистичке едиције "Аргус" (Вук Караџић), а био је члан редакције "Књижевних новина" и стални критичар "Политике". Сада уређује српску секцију "Американског Србобрана", најстаријих српских новина у расејању и најстаријег српског листа који без прекида излази од 1906.

5. Лазар Гроздановић

Филолошки факултет је завршио у Београду, а спортску каријеру започео као фудбалер "Хајдука", да би наставио да игра одбојку у "Радничком", а потом у "Железничару". У овом спорту остварио је завидне међународне успехе, нарочито као тренер. Тренирао је више врхунских клубова у земљи с којима је освајао првенство.

Од 1972. преузео је место тренера-селектора репрезентације Југославије на којем је провео 28 година. У том раздобљу "плави" су укњижили: две бронзане медаље на европским првенствима (1975. и 1995), једну сребрну (1997), бронзану на Олимпијским играма (1996), бронзану на Светском купу у Јапану (1996), златну на Универзијади у Загребу (1987) и више првих места на Медитеранским и Балканским играма.

Као селектор предводио је репрезентацију света на опроштају Дмитрија Златанова, једног од најбољих светских одбојкаша, 1986. у Софији. Можда је најважније од свега да је претходно одабрао шири круг играча од којих је 2000. године састављен "златни тим" са Олимпијских игара 2000. у Сиднеју.

6. Живорад Жика Николић

Дипломирао је на Филолошком факултету у Београду, на одсеку за руски језик и књижевност. Први посао: професора у Медицинској школи у Краљеву и Шумарско-техничкој у истом граду. Жудео је за више адреналина, како сам каже, и одустао од педагошког рада. Од 1975. радио је као новинар у локалном листу "Врњачке новине" у Врњачкој Бањи, две године доцније прешао је у Радио Врњачка Бања на место главног уредника.

У мају 1979. запослио се у Радио Београду, у којем је провео неколико година радећи као уредник и водитељ разноврсних емисија, да би се 1986. скрасио у Телевизији Београд – најпре као уредник вести у Београдском програму, потом као уредник и водитељ Београдске хронике и Јутарњег програма.

Управо ту је, 2001. године, покренуо емисију "Недељом у 9", која је три године доцније прерасла у надалеко чувену "Жикину шареницу" на Првом програму, једно од заштитних имена Радио телевизије Србије, која је веома гледану на свим мердијанима. Главну потку двочасовних збивања, сваке суботе и недеље, представља промоција истинских вредности Србије, утемељених на богатој духовној и културној баштини њених житеља.

7. Проф. др Масајуки Ивата

Спада у најистакнутије савремене јапанске мислиоце у области друштвених наука. Његов научни допринос остварен је, првенствено, у економским наукама. Он се налази у самом јапанском (и светском врху) у дисциплини која носи назив Упоредни привредни системи. Пионирског карактера је и његов рад на тзв. Упоредним друштвеним системима. Као полихистор, богат идејама, уз то врстан методолог, он је засновао ту научну дисциплину.

Проф. Ивата је рођен 1938. у Токију. Дипломирао је на (елитном) Токијском универзитету 1963, а магистрирао на Хитоцубаши универзитету (водећој јапанској високообразовној установи за економске науке) 1969. године. Године 1970. запослио се у токијском Институту за привреду у развоју при Министарству међународне трговине и привреду. 1977. године је докторирао на Хитоцубаши универзитету. Од 1979. до 1984. био је професор Хокаидо универзитета, а од 1984. до 2004. професор Ћиба универзитета. У периоду 1993-1995. и 1997-1999. члан је Савета Ћиба универзитета, 1996. био је управник Одсека за економске науке Правно-економског факултета Ћиба универзитета, а 1997. директор Последипломске школе друштвене и хуманистичке науке истог универзитета. Године 2004. пензионисан је на Ћиба универзитету. Исте године проглашен је почасним професором (професор емеритус) Ћиба универзитета. Године 2004. Ћиба универзитет је објавио Festschrift посвећен проф. Масајукију Ивати, поводом 65-годишњице рођења. Од 2004. године, професор је на Економском факултету Токијског међународног универзитета.

Проф. Ивата је председник Јапанског удружења за упоредне привредне системе, члан је Управног одбора и заменик председника Јапанског удружења за изучавање привредног и друштвеног система. Такође је члан Управног одбора Јапанског удружења за изучавање Русије и Источне Европе.

Говори српски, пољски, енглески, служи се немачким и руским.

Написао је десетак књига и неколико десетина чланака објављених у часописима.

На јапанском је објавио следеће књиге: Компаративна анализа социјалистичких привреда, 1971; Привреда и друштво Источне Европе (том 1. Југославија и Бугарска), 1971; Радничко самоуправљање, 1974, Економски системи социјализма, 1975; Економски системи, том 4 (уредник и аутор): Савремени социјализам, 1979; Нови хоризонти савременог социјализма, 1983; Економска ситуација у СССР-у и Источној Европи (уредник и аутор), 1983; Социјализам обичних људи, 1985; Савремени социјализам - логика настајања и распадања, 1993; Југославија - судар историја и сукоб цивилизација, 1999; Реформа система у Јапану - идеја и концепција новог модела (уредник и аутор), 1999; Медијска представа о мултинационалном рату у Југославији - авантура научника, 1999; Распад социјализма и мултинационални рат - оглед о мегахаосу на крају века, 2003.

Поменућемо и неке радове проф. Ивате објављене на страним језицима: Comments on Professor Pajestka's Paper: Institutional Change for the Future - Socialist Experience and the New Horizons, Economic Journal of Chiba University, Vol. 5, 1990, No. 1, pp. 1-21; The End of Contemporary Socialism. The Transforming Socialist Systems - Their Future and Global Impact, Yomiuri Research Institute. The Yomiuri Shimbun, 1990. pp. 79-90; Socialism in General Crisis, Economic Journal of Chiba University, Vol. 7, No. 2, 1992, pp. 1-23; The Planned Economy's Failure and the Shift to Capitalism. Japan Review of International Affairs, Fall 1993. pp. 316-336; Slom planske privrede i povratak na kapitalizam, Ekonomika, Beograd, 11-12, pp. 8-13; Historical Meaning of Party Socialism and Logic of Collapse Inherent in Planned Economy, Economic Journal of Chiba University, Vol. 19, No. 3, 2004, pp. 1-32.

Проф. Ивата има врло истакнуту улогу у јапанској високошколској настави и у образовању научног подмлатка. Своје богато искуство с овог подручја сумирао је у раду: Задаци и правци развоја докторских студија у области хуманитарних наука у Јапану - Спајање старих, средњих и младих снага, у књизи: Тенденције у научним истраживањима и универзитет у Јапану, 1999.

Проф. Ивата повремено преводи са страних језика: од 1966. до 1997. године, превео је на јапански шест књига с пољског, српског и немачког језика.

Новембра 2006. изабран је за дописног члана САНУ.